

[Karl Max Rasmussen.]

nævne en paragraf, der ikke er ændret, og som jeg synes trænger så gevaldigt til en ansigtsløftning. Det er formålsparagraffen. I § 1, stk. 2, står der:

„Folkeskolens formål er at fremme og udvikle børnenes anlæg og evner,“

og det er helt i orden, men så kommer, synes jeg, røsten fra forrige århundrede —

„... at styrke deres karakter og give dem nyttige kundskaber“.

Giv mig ret i, at det lyder ikke særlig opløftende og inspirerende! Jeg synes, det måtte være muligt at finde på et eller andet, noget, som faktisk dækker det, vi gerne vil med børnene foruden at give dem nyttige kundskaber. Noget i retning af det, som ligger i elevrådstankerne, og om dette med et demokrati på skolen.

Lad mig i den forbindelse nævne en paragraf, som jeg savner i lovforslaget, og som netop kan have relation til formålet, en paragraf med noget om elevråd eller andre former for elevmedvirken. Jeg er helt enig med undervisningsministeren i, at man ikke direkte kan lovgive, man kan ikke påbyde, at der skal oprettes elevråd eller de og de former for elevmedvirken på skolerne; det er noget, alle er enige om må vokse frem, må vokse naturligt frem. Men jeg synes godt, det kunne have sin paragraf alligevel, hvor man henledte opmærksomheden på noget af det, man tilstræber i den henseende. For mig at se er det en væsentlig pædagogisk opgave for skolen og så derfor have sin paragraf i skoleloven og i særdeleshed da nu, hvor vi står umiddelbart foran en udvidelse af undervisningspligten. Jeg håber meget, at undervisningsministeren vil være lydhør for disse tanker under udvalgsarbejdet.

De principielle ændringer er, forekommer det mig, et resultat af en helt fantastisk udvikling inden for folkeskolen i løbet af bare ca. 9 år. Når vi tænker på afstanden mellem skolelovene tidligere: 1903, 1937, 1958 og så nu 1970 — og den nugældende skolelov startede jo faktisk først i 1961 —

må man sige, at udviklingen er løbet hastigt. Det er jo faktisk den udelte enhedsskole, der er på vej.

Jeg kan stort set tiltræde ændringerne. Nogle af dem ved jeg med sikkerhed vil blive modtaget med meget stor tilfredshed såvel af børn som af forældre. De imødekommer faktisk ønsker, der længe har været hos forældrene. Lad mig sige med det samme, at det også er godt, og jeg er vældigt tilfreds med, at der dog bliver levnet de kommunale myndigheder råderum inden for den vejledende timeplans rammer, ikke så stort, som det er i den nuværende, men dog noget. Og så vil jeg gerne fremhæve et par af ændringerne, som jeg er særlig tilfreds med, at tysk og matematik gøres obligatorisk for alle børn i 7. klasse. Det har ligesom virket noget diskriminerende, og der er adskillige forældre, der har henvendt sig til mig om dette spørgsmål, så derfor er jeg meget glad for, at dette forslag er kommet. Men må jeg i den forbindelse spørge: betyder det, at der i lovforslaget står, at man kan tilbyde eleverne i 7. klasse valgfrie fag, at der også kan ydes tilskud til disse fag som til andre, selv om de ligger uden for undervisningstiden? Jeg kunne i den forbindelse minde om svømningen i Esbjerg. At den sidste rest af det kirkelige tilsyn med skolen forsvinder, er jeg naturligvis også godt tilfreds med, og ligeledes med, at der bliver pligt til at oprette specialklasser for de på en eller anden måde hæmmede børn. Det er måske — forekommer det mig — en af de allervigtigste ændringer i lovforslaget, og jeg håber, at der virkelig vil komme resultat ud af det.

Med andre af forslagene er tilfredsheden lidt betinget. Jeg håber, at den kan blive ubetinget gennem udvalgsarbejdet. Det gælder forslaget om indførelse af obligatorisk seksualvejledning. Vi har ventet på det længe, men hvor længe skal vi endnu vente? Jeg efterlyste et initiativ, jeg tror, det var i maj 1968, på det område og fik til svar, at man ventede på undervisningsvejledningen. Det får vi at vide, at det gør man endnu;